

Dr Donald Fowler, Tła Starego Testamentu, Wykład 23, Konflikty Persów i Greków oraz koniec Persji

© 2024 Don Fowler i Ted Hildebrandt

To jest dr Don Fowler w swoim nauczaniu na temat tła Starego Testamentu. To jest sesja 23, Konflikty perskie i greckie oraz koniec Persji.

Cóż, wydarzenia, którym się przyglądamy, wykraczają daleko poza granice maleńkiego Izraela, ale są one, jak to często bywa w przypadku wydarzeń na świecie, dla Izraelitów o wiele ważniejsze, niż mogłoby kiedykolwiek przypuszczać.

Te wojny między Grekami i Persami miały zdecydować, w jakim kierunku pójdzie cywilizacja i okazało się, że pójdzie na zachód. Dariusz przegrał bitwę pod Maratonem, która dla Persów nie była katastrofą.

Ale zanim opuścimy Dariusza, pozwólcie, że wspomnę wam, że pod każdym względem był on jednym z królów perskich odnoszących największe sukcesy. Można argumentować, że Dariusz był geniuszem organizacyjnym. To Dariusz stworzył system administracyjny dla satrapii, który miał być naśladowany przez wszystkich kolejnych królów perskich.

Innymi słowy, stworzył system urzędów w każdej satrapii, tak aby w satrapii panowała kontrola i równowaga, aby mieć pewność, że nie będą mogli zjednoczyć się w opozycji do tronu. Mówienie o tym zajęłoby mi trochę czasu i prawdopodobnie tego nie zrobię, ponieważ chcemy ruszyć dalej i zakończyć ten rozdział historii, ale był to genialny system kontroli i równowagi w każdej satrapii, który zagwarantować Persom władzę królewską. Stworzył na przykład królewskiego poborcę podatkowego.

Tego urzędu nie było. Stworzył królewskiego poborcę podatkowego, który sprawował zatem jurysdykcję nad wszystkimi satrapiami, a to oznaczało dochody na skalę niespotykaną dotąd na świecie. To oczywiście uczyniło także bogaty tron perski.

Przypomina trochę Tiglat-Pilesera w tym sensie, że ten system administracyjny będzie służył imperium przez resztę jego istnienia. Stworzył dla Imperium Perskiego gigantyczną drogę główną, a ta rozległa sieć dróg ciągnęła się od Suzy do Sardes. Więc jeśli chcesz znaleźć ze mną Susa, oto Susa.

Możesz zobaczyć tę wielką perską drogę królewską w formie linii, biegnącej od Suzy aż do Troady i Sardes i tak dalej. Ta królewska droga ciągnęła się na długości ponad 2600 mil i była wybrukowana. Jestem pewien, że podsunęło to Rzymianom pomysł na ich własny system dróg.

Na tej głównej drodze prowadzącej do zjednoczenia Imperium Perskiego miał 111 stacji obsadzonych żołnierzami i końmi, dzięki czemu mogła służyć jako arteria życiowa dla Imperium Perskiego, jednocząc wschód i zachód. To był po prostu genialny ruch w stylu Tiglatha-Pilesera. Wśród ludzi w kościołach nie jest dobrze wiadome, że to właśnie ten król tak naprawdę spopularyzował, wynalazł i spopularyzował monety.

Najstarsze monety wykonano z miedzi za panowania Sargona, króla asyryjskiego. Były to jednak po prostu monety ceremonialne. Wynalezienie monet pozostawiono Dariuszowi.

Stworzył żuraw DARIC, który został tak nazwany ze jego powodu. To była złota moneta, a on stworzył srebrną monetę zwaną siglos. Co ciekawe, siglos to termin będący pod wpływem starożytnego semickiego terminu shekel.

Shekel i siglos są ze sobą powiązane etymologicznie. Tak więc jego imieniem nazwano złotą monetę, wieżę, srebrną monetę, siglos. Oznaczało to więc, że przez resztę historii ludzkości monety będą teraz środkiem płatniczym, a nie odważanymi artykułami spożywczymi lub metalowymi przedmiotami.

Pozostawił więc ogromny ślad na świecie. Mógłbym dodać, że był to większy ślad niż jakikolwiek inny król perski, ponieważ trwał tak długo. Tak więc Dariusz w mitologii Hollywood i klasycznych uczonych jest przedstawiany w ciemnych kolorach, ale był genialnym królem.

Po Dariuszu następuje Kserkses, Asverus z Ezdrasza 4:6. Zatem porozmawiamy tutaj o Kserksesie, a Kserkses jest oczywiście postacią o pewnym znaczeniu w Biblii. Kiedy Kserkses obejmuje tron, po jego wstąpieniu na tron wybuchają zwykłe bunty. Wielu starszych kapłanów przeciwnych Zoroastrianowi zdecydowało się na bunt w tym momencie, więc Kserkses przeszedł następnie reformę religijną, w ramach której oparł swój system religijny na kulcie Ahury Mazdy.

Egipt również zbuntował się, ale został odbity. Babilon zbuntował się w 482 r., więc zredukował go do rangi satrapii. Zrównał z ziemią mury Babilonu, zniszczył jego świątynie i fortyfikacje, przetopił wysoki na 5 metrów złoty posąg Baala, ważący 1800 funtów złota i usunął tytuł króla Babilonu z tytułu królewskiego.

Zatem ten zestaw działań, który właśnie wam opisałem, stał się aż nazbyt powszechny w przypadku każdego kolejnego króla perskiego i tak było z każdym kolejnym królem perskim, bitwa militarna za bitwą wojskową, toczoną przez ludzi buntujących się przeciwko rządóm perskim. Najbardziej znany jest jednak z wojen z Grekami, które ostatecznie przegrał. Istnieje wiele dobrych prac na ten temat.

Grecki historyk Herodot argumentował, że kiedy Kserkses najechał Grecję, miał armię składającą się z 1,7 miliona żołnierzy, 80 000 kawalerii i 20 000 na wielbłądach lub w rydwanach. W rzeczywistości perskie siły najeźdźców liczyły od 50 000 do 100 000 ludzi. Ale jak już wspomniałem, Grecy przesadzili.

To nie jest historia, jaką znamy. To całkowicie tendencyjne. Chcemy więc czytać grecki materiał z przymrużeniem oka.

Wspomnę więc, że rzeczywiście najechał i był to niebezpieczny moment dla Greków. Pozwólcie więc, że kursor pokaże wam część tych informacji. Kiedy sprowadził swoją armię do Grecji, może być trudno zobaczyć na tym wykresie, gdzie znajduje się ląd i woda.

Kiedy jednak sprowadził swoją armię do Grecji, najwyraźniej kierował się do Aten, które uważał za główne źródło kłopotów dla swojego imperium. Zatem najwyraźniej zmierza do Aten, aby spróbować je podbić. I wydaje mi się, że... Oto jest.

O mój Boże. Zatem jego armia jest po prostu zbyt duża, aby Grecy mogli odnieść sukces. Więc jego armia nadchodzi w ten sposób i oczywiście zmierza do Grecji.

A Grecy dobrze znają swoje terytorium, więc wyznaczają grupie Spartan zadanie utrzymania tutaj, na przełęczy Termopilów. To przypadek, gdy przełęcz ma tylko około trzech metrów szerokości. Legenda głosi, że było ich 300.

Z innych źródeł wiemy, że tych spartańskich wojowników było około tysiąca i powierzono im zadanie utrzymania tej przepustki, aby dać Ateńczykom szansę ocalenia, co się da. Siła ta zmierzająca na południe jest tak wielka, że nie ma szans... Grecy najwyraźniej nie mają szans jej powstrzymać. A więc po prostu kupują czas.

W Hollywood nakręcono wiele filmów o walecznych akcjach pod Termopilami. Oczywiście, jeśli znasz Hollywood, musi być w nim romans; inaczej ludzie nie będą tego oglądać. Nie ma absolutnie żadnego dowodu na to, że piękne, dojrzałe spartańskie kobiety towarzyszyły skąpo odzianym, muskularnym spartańskim żołnierzom.

Ale to była prawdziwa bitwa, która na krótki czas ocaliła Ateny. Oddziały Spartan zostają unicestwione. Aha, i Hollywood uratowało jednego z nich.

Okazuje się, że chcą wieść o niesamowitej akcji z powrotem do Sparty. Ratuja więc jednego spartańskiego żołnierza z jego piękną dziewczyną, aby wrócić i opowiedzieć historię. Tak, Hollywood.

Cóż, prawda jest taka, że pod Termopilami zostali unicestwieni. Siły perskie kierują się na południe. Ateny zostają splądrowane i spalone.

W rzeczywistości w wyniku akcji wstrzymania greckiej flocie stacjonującej w Atenach udaje się uciec. A tutaj, na mało znanym obszarze wyspy zwanym Salamina, mamy do czynienia z prawdziwą monumentalną bitwą w historii. Myślę, że w notatkach z zajęć mam dla ciebie zdjęcie tej bitwy pod Salaminą.

A oto co wydarzyło się w Salaminie. Flocie ateńskiej udało się opuścić Ateny i przenieść na ten wąski szlak wodny, który zaczęto nazywać Salaminą. Zatem Ateńczycy mieli swoje statki na tym obszarze.

Jak widać, byłby on otoczony lądem. A Persowie, Persowie tak naprawdę nie mieli floty. Zatrudnili ludzi z marynarki wojennej, żeby dla nich walczyli.

Więc ich statki tu były. Oczywiście wyglądają, jakby uwięzili Ateńczyków. Być może błąd – nie jestem; Nie znam tej bitwy na wylot, ale może dla Persów byłoby lepiej, gdyby zostawili tu swoją flotę.

Ale tak naprawdę zabrali swoje statki do portu, w tym regionie. Okazało się to błędem, gdyż statki perskie były większe i trudniejsze w manewrowaniu, podczas gdy statki greckie były mniejsze.

Na tych wąskich wodach udało im się wymanewrować flotę perską i siać spustoszenie we flocie perskiej. Cóż, wraz ze stratą floty w bitwie pod Salaminą, Persowie znaleźli się w niemożliwej sytuacji militarnej. Grecja to biedny kraj.

Nie jest w stanie wyżywić nawet własnej populacji. Jedynym sposobem, w jaki Persowie mogą utrzymać tak duże siły militarne, jest karmienie żołnierzy zbożem przewożonym na tych statkach, co zmusza Persów do wycofania się.

Dzięki temu Grecja została uratowana. Jedną z rzeczy, którą ktoś taki jak ja uważa za komiczną, jest to, że cały atrament dostaje Maraton, ale prawdziwą bitwą, która uratowała Zachód, była Salamina. Siły perskie wycofały się więc.

Grecja ocalona. I ta dzielna akcja doprowadziła do sukcesu bitwy z Persami w tej inwazji. Wraz z porażką... No i tak doszło do tej bitwy w 480 roku.

Ten rok był dla Persów tym, czym rok 1943 dla Niemców. Nie tylko zostali pokonani w kilku kluczowych bitwach, ale ich sojusznicy, Kartagińczycy, ponieśli szokującą klęskę w bitwie pod Himerą. I tak, ze względów praktycznych, próba podboju Grecji przez Persów jest trwale utrudniana.

Wraz z klęską perskich sił lądowych i morskich bitwa przeniosła się u wybrzeży Jonii, gdzie w 479 r. w bitwie pod Mycale flota perska została schwyтана, podzielona i spalona. W którymś momencie w tym ogólnym okresie armia perska licząca 40 000–

50 000 ludzi została pokonana w Ionii w bitwie pod Plataea. Tak więc, kiedy 49... Kiedy 479 dobiegł końca, perskie próby podboju Grecji były skazane na porażkę.

Skończyli. Te katastrofy położyły kres perskim próbom prawidłowego podboju Grecji, więc wydawało się, że Kserkses skierował swoje wysiłki raczej na budowanie niż palenie. Mając to na uwadze, mamy koniec pierwszej rundy pomiędzy Wschodem a Zachodem.

Mówię o rundzie pierwszej, ponieważ runda druga w bitwie na wschodzie i zachodzie będzie walką z Aleksandrem Wielkim. A Aleksander Wielki przeniesie bitwę na wschód i oczywiście zwycięży. Kolejni królowie perscy mają swoją historię.

Nie jestem pewien, ile z tego ma być. Artakserkses I ostatecznie stworzył... Podpisanie pokoju w Callais pomiędzy Grekami i Persami, który przyniósł pokój między nimi na warunkach całkowicie korzystnych, jak widać czytając znajdujące się tam notatki, warunkach całkowicie korzystnych dla Greków, a nie Persów. W istocie Persowie przegrali wojny z Grekami i aby skrócić ten długi okres, jaki pozostał do końca, okaże się, że będzie to perskie złoto przeciwko greckiemu brakowi jedności.

Aby skrócić te kolejne lata, aby zredukować to do czegoś wykonalnego, możemy powiedzieć, że jedyną rzeczą, która uratowała imperium perskie przed wczesnym upadkiem, był brak jedności w Grecji. Jedyną rzeczą, która zjednoczyła Greków, był strach przed Persami. A kiedy stało się jasne po pokoju Kaliasza, kiedy stało się jasne, że Persowie byli skończeni jako jednostka polityczna, wtedy wrócili do robienia tego, co robili od wieków, czyli zabijania się nawzajem.

Tak niszczycielskie wojny ogarnęły sprawę grecką. Persowie potrafią sprytnie manipulować Grekami, kupując i wykorzystując perskie złoto, aby kupić siłę jednej greckiej jednostce politycznej i walczyć z inną. I tak przez resztę czasu jest to perskie złoto przeciwko greckiemu brakowi jedności, podczas gdy imperium perskie staje się coraz słabsze i coraz bardziej skorumpowane.

Zatem myślę, że nie będę przeprowadzał Was przez pozostałą historię tych perskich królów, a zamiast tego nakreślę wam obraz tego, co się naprawdę wydarzyło i co położy kres historii Bliskiego Wschodu. I to jest triumf innej greckiej formy populacji, a jest nią Aleksander Wielki. Najwyraźniej ojciec Aleksandra Wielkiego, Filip, wpadł na pomysł świętej wojny z Persami.

Dla wszystkich było jasne, że Persja jest słaba i można ją podbić. Siły greckie, niezależnie od tego, czy były ateńskie, spartańskie, korynckie czy macedońskie, przewyższały Persów. Wyglądało więc na to, że Filip wpadł na pomysł wojny, która miałaby zakończyć imperium perskie.

Niektórzy uważają, że Aleksander go zabił. Nie ma sposobu, żeby się tego dowiedzieć. Ale Aleksander staje się jednostką, która ma środki do pokonania, która dostaje szansę pokonania Persów.

Tak więc Aleksander tworzy armię macedońską i najeżdżają ten region. tutaj, nad rzeką Granicus, spotkali pierwsze wojska perskie i wygrali zaciętą bitwę. Imperium Perskie mogło zostać poważnie osłabione, jednak nadal stanowiło potężną siłę, a siły Aleksandra pod Granikiem nie odniosły triumfu polegającego jedynie na zmiżdżeniu sił perskich. To ciężka walka.

Ale wygrywają, a kiedy wygrają bitwę, przesuwają swoje siły na południe. i to była jedna z wielkich tajemnic Aleksandra Wielkiego, ponieważ można by pomyśleć, że został wypędzony przez perskie złoto, ale zamiast przesunąć swoją armię na wschód, przesuwają swoją armię na południe i tam podbija Egipt. Schodzi do Egiptu, zostaje przyjęty jako wyzwoliciel, zostaje przebóstwiony, a potem, po Grecji, wraca i na nowo rozpoczyna bitwę o podbój Persji. Zatem wystarczą dwie bitwy, aby zniszczyć imperium perskie, jedna pod Izdą tutaj, druga pod Gaugamelą tutaj.

Obie bitwy są zacięte. Obie bitwy mogły potoczyć się w dowolnym kierunku, ale obie bitwy wygrały siły macedońskie. Po Gaugameli król perski zostaje zamordowany przez własne wojska, a Aleksander ma przed sobą otwartą drogę do historycznej posiadłości Cyrusa Wielkiego.

Aleksander maszeruje aż do Indii. Mimo wszystkich braków Aleksandra był on człowiekiem odważnym i pod każdym względem geniuszem wojskowym, jaki można sobie wyobrazić, ale sukces Aleksandra mógł równie dobrze wynikać z czegoś więcej niż tylko przewagi wojsk macedońskich. W końcu wszystkie trzy bitwy, Granicus, Izda i Gaugamela, były zacięte.

To, co mogło odwrócić losy Aleksandra, to fakt, że był geniuszem w dziedzinie logistyki. Wiedział, jak wykorzystać logistykę, aby zapewnić swoim żołnierzom przewagę militarną nad mniej wyrefinowanymi przeciwnikami, dlatego był w stanie przemieszczać swoje wojska przez tysiące mil i czynić to skutecznie dzięki swojej zdolności do opanowania sztuki logistyki. Na przykład, kiedy przenośli swoje wojska do Egiptu, zaopatrywał je za pośrednictwem floty, którą miał tutaj na morzu, a ta flota nie tylko karmiła jego żołnierzy, ale także ich chroniła.

A kiedy przeniósł swoje siły do Mezopotamii, faktycznie wykorzystał część swojej marynarki wojennej, umieszczając swój statek na rolkach, swoje okręty wojenne na rolkach i tocząc je po terenie, aby móc następnie zaopatrywać swoje wojska poprzez flotę nad Tygrysem i Eufratem rzeki. Takie rzeczy, które go wyróżniały, denerwowały jego przeciwników i umożliwiały mu zwycięstwo, zwycięstwa, wielokrotne zwycięstwa. Jest tu kilka rzeczy, o których powinienem wam powiedzieć, zanim

zakończymy kurs, ponieważ w przypadku Aleksandra Wielkiego naprawdę jesteśmy w obszarze, który moglibyśmy nazwać tłami Nowego Testamentu.

Wydaje się, że Aleksander Wielki był apostołem hellenizmu. Aleksander nie był zadowolony, jak niemal każdy zdobywca, z prostego najazdu i odebrania mułów. Pociąg z mułami wiozący złoto i srebro z powrotem do Macedonii był tak duży, że po prostu go zatykał.

Prawdopodobnie każdy inny na świecie byłby zadowolony, gdyby sprowadził srebro i złoto z powrotem do Macedonii, wrócił do Macedonii, aby tam zasiąść na swoim tronie i umrzeć w luksusie. Wydaje się, że Aleksander został tak zaprogramowany, że mógł efektywnie żyć tylko podczas wojny. Śmierć wydaje się być życiem dla Aleksandra.

Tak długo, jak zwyciężał, był napędzany. Wydaje się jednak, że podobnie jak niektórzy kluczowi ludzie w historii Aleksander nie był w stanie przetrwać pokoju. Po zwycięstwie wrócił do Babilonu i tam zmarł.

Ale Aleksander miał w sobie coś więcej niż tylko wojnę i złoto. Aleksander był apostołem hellenizmu. Aleksander starał się przejąć kulturę swojego regionu, Macedonii, Grecji i Achai, i przenieść ją na Wschód.

Założył dziesiątki miast, które nazwał Antiochią i na terenie całego regionu osadził grupy żołnierzy macedońskich, aby mogli zakładać wyspy zakorzenione w kulturze hellenistycznej. Te wyspy hellenizmu zostaną ostatecznie wchłonięte przez znacznie większą tutejszą populację. Hellenizm, im dalej na wschód, tym mniej udany był hellenizm.

Ale hellenizm zamierzał pozostawić ślad, który był zbyt duży, aby upaść. I tak chociaż hellenizm nie zdominował Wschodu, żołnierze Aleksandra, a w szczególności generałowie, wnieśliby kulturę hellenizmu, która zdominowała Żyzny Półksiężyc i Anatolię i ostatecznie oczywiście zatryumfowała, a nie w osobach żołnierzy macedońskich, ale w państwach- następcach pod wodzą generałów Aleksandra. W rzeczywistości prawdziwy triumf Aleksandra nastąpił w kulturze Rzymian.

Aleksander starał się zhellenizować swój świat; starał się dać mu wspólny język, grekę koine, starał się dać mu wspólny język, próbował dać mu wspólną kulturę, a niektórzy sądzą, że próbował dać mu wspólną religię. Aleksander próbował zhellenizować swój świat, ale udało mu się to tylko częściowo. W okresie Nowego Testamentu ten starożytny świat był światem, w którym pod wieloma względami zatryumfował hellenizm, ale pod innymi względami wojna między Wschodem a Zachodem nadal toczyła się tutaj.

W latach 66–70 n.e. rdzenni Żydzi semicy i niektórzy Żydzi helleńscy wypowiedzieli wojnę Rzymowi, a wojna między Wschodem a Zachodem przerodziła się w jedno z największych buntów w historii Rzymu. Zatem to, co wydaje się zrobić Alexander, przynajmniej z mojego punktu widzenia, gdy opuszczamy ten temat, jest takie. Dążył do hellenizacji części świata, która miała własną kulturę, ale mu się to nie udało.

Część mu się udało, ale nie udało mu się. W wyniku jego zaangażowania tutaj mamy napięcie między Wschodem a Zachodem. To ironia losu, że napięcie między Wschodem a Zachodem trwa do dziś między państwami-następcami starożytnych królestw Bliskiego Wschodu, czego dowodem jest świat islamski. Świat islamu nie jest zhellenizowany i na wiele sposobów utrwała starożytny świat swoich poprzedników.

I tak oto jesteśmy dzisiaj, wieki później niż konflikt między Aleksandrem a jego światem, konflikt między Rzymem a jego światem, a jednak do dziś płyty tektoniczne konfliktu między Wschodem a Zachodem przebiegają wzdłuż tego samego Wschodu i Zachodu pogląd, że mamy świat, w którym dominują dialekty semickie w postaci języka arabskiego, w którym kultura semicka jest zdominowana przez świat islamski. Kończymy zatem świat biblijny na tle Starego Testamentu, przypominając nam, że Aleksander, a właściwie także jego poprzednicy, rozpoczął konflikt między Wschodem a Zachodem, który geograficznie i topograficznie trwa do dziś. Na tym zakończymy naszą dyskusję na temat tła Starego Testamentu, uznając i kończąc komentarzem, że w pełni zdaję sobie sprawę, że Aleksander Wielki należy do tła Nowego Testamentu, ale w pewnym sensie Aleksander jest osobą zawiasową.

Jest zawiasem łączącym Stary Testament z Nowym Testamentem, z Bliskiego Wschodu do świata zhellenizowanego. Z tego powodu poświęcamy te kilka chwil, aby porozmawiać o nim jako o człowieku, który chciał sprowadzić hellenizm na Wschód, częściowo mu się to udało, ale pozostawił nam dziedzictwo konfliktu Wschód z Zachodem.

To dla mnie wielki zaszczyt, że mam okazję wprowadzić Was w cudowny świat starotestamentowych korzeni. To świat, który – mam nadzieję – po zapoznaniu się z nim po prostu Cię zafascynuje. Ufam, że jest to świat, w którym będziesz korzystać ze wspaniałych źródeł do studiowania, które są dla Ciebie dostępne, komentarzy, wspaniałych książek i wspaniałych informacji historycznych, które są obecnie dostępne w tysiącach książek.

I mam nadzieję, że będzie to podróż, która nie znudzi Ci się do końca życia. Jednego możemy być pewni. Nigdy nie dowiemy się wszystkiego, co trzeba wiedzieć, ponieważ dzięki archeologii mamy świat, który nigdy nie przestaje uczyć nas nowego materiału.

Stoję tu dzisiaj, w 2017 r., wiedząc, że być może w 2018 r. nastąpi kolejne wspaniałe odkrycie tabletu. Nowe pokolenie ludzi zostanie zapoznane z nową generacją danych,

co przyniesie nową generację wiedzy, takiej jak ekscytujący, wspaniały świat tła. Wyszukiwanie informacji nigdy się nie skończy, dopóki Pan nie powróci i nie położy kresu temu światu.

Niech Bóg cię błogosławi, gdy będziesz obcować z tym ekscytującym nowym światem. Bardzo dziękuję za uwagę.

To jest dr Don Fowler w swoim nauczaniu na temat tła Starego Testamentu. To jest sesja 23, Konflikty perskie i greckie oraz koniec Persji.